Pregaria.cat

Entrada

La mida de la vida

Per JesusR el dl., 25/02/2019 - 16:09

Avui ha sigut un dia agitat. Per fi hi ha silenci a casa nostra. El Ramon fulleja el diari i la Montse sembla que repassa els apunts, encara que, de tant en tant i per uns instants, el cap li cau mig adormit.

—Montse, mira què diu la “contra” del diari d’avui: “Un dia és la mida de la vida com un metre ho és de la distància.”

La Montse se’l mira amb insinuada ironia i li diu:

—Ja t’he dit moltes vegades que a la teva pròxima reencarnació et dediquis a la filosofia —i torna a mirar els papers ben amarats de ganes de dormir.

El Ramon, ara, ha deixat de llegir el diari i, com perdent-se en l’infinit en el seu interior, comença a madurar la frase que ha llegit. EL DIA ÉS LA MIDA DE LA VIDA. El dia que vaig néixer, el dia que marxaré d’aquest món. Entre el primer i el darrer... dia a dia... un avui que arriba després del de l’ahir i que va caminant cap a demà. No hi ha escapada, no hi ha sortida. El que ja ha passat, a on és? El que vindrà, arribarà? Com a segur tan sols tinc aquest dia, millor dit, tinc ara.

Quin sentit vull donar al que em resta de vida? Serà com una repetició de tot l’anterior? Com diuen: “más de lo mismo”? M’urgeix un canvi? Necessito un canvi? Aquesta monotonia dels dies iguals, aquesta realitat de la meitat de la vida, aquesta llibertat condicionada, tanta tasca només per quedar bé, la dependència de les opinions dels altres... i què m’esteu dient?

Ara sento que la Montse, des de l’habitació, em diu:

—Ramon, no vens a dormir?

No, encara trigaré una mica; em sento capficat i buit. Tants esforços, tants maldecaps, tants cops a l’aire, i per què? Sí, Déu meu, m’urgeix un canvi, vull viure amb més profunditat. Diga'm, si us plau: per on començo?

Ara, començo... Avui és el millor dia per fer-ho.